(19) OFICIUL DE STAT PENTRU INVENŢII ŞI MĂRCI București

(11) **RO 132417 B1** (51) Int.Cl.

A61F 2/28 (2006.01)

BREVET DE INVENŢIE

- (21) Nr. cerere: a 2017 00914
- (22) Data de depozit: 09/11/2017
- (45) Data publicării mențiunii acordării brevetului: 30/10/2019 BOPI nr. 10/2019

(41) Data publicării cererii: 30/03/2018 BOPI nr. 3/2018

(73) Titular:

 ANTONIAC VASILE IULIAN. ALEEA MARIUS EMANOIL BUTEICA NR. 2, BL. 68, SC. 2, ET.2, AP. 64, SECTOR 3, BUCUREȘTI, B, RO; MOHAN AUREL GEORGE, STR, BICAZULUI, NR.17, AP.2, ORADEA, BH. RO: · SEMENESCU AUGUSTIN, ŞOS. BUCUREŞTI-TÂRGOVIŞTE NR.22 T, A 14, SECTOR 1, BUCUREŞTI, B, RO DOICIN CRISTIAN VASILE STR. MĂRGEANULUI, NR.38, BL.M 101, SC.1., ET.3, AP.12, SECTOR 5, BUCUREȘTI, B, RO; • ULMEANU MIHAELA ELENA, BD. 1 MAI NR. 41, BL. C16, SC. A, ET. 4, AP. 15, SECTOR 6, BUCUREŞTI, B, RO; COSTOIU MIHNEA COSMIN. STR.LONDRA NR.18. ET.4. AP.24. SECTOR 1, BUCUREŞTI, RO; • CAVALU SIMONA, STR.CLOŞCA 61, ORADEA, BH, RO: • MURZAC ROMAN, STR.VÂLSĂNEȘTI NR.1, BL.P+4, SC.1, AP.49, SECTOR 3, BUCUREȘTI, B, RO; DOICIN IRINA ELENA STR.MÄRGEANULUI, NR.38, BL.M101, SC.1, ET.3, AP.12, SECTOR 5, BUCURESTI, B RO SĂCELEANU MIRCEA VICENŢIU, STR.HERMANN OBERTH, NR.1 A, SC.C, ET.1. AP.33. SIBIU. SB. RO: • MATEŞ ILEANA MARIANA, STR. GLADIOLELOR NR. 9, BL. 2, ET. 5, AP. 26, SAT ROŞU, COMUNA CHIAJNA, IF, RO

(72) Inventatori: · ANTONIAC VASILE IULIAN, ALEEA MARIUS EMANOIL BUTEICA NR. 2, BL. 68, SC. 2, ET.2, AP. 64, SECTOR 3, BUCUREŞTI, B, RO; MOHAN AUREL GEORGE. STR, BICAZULUI, NR.17, AP.2, ORADEA, BH, RO; SEMENESCU AUGUSTIN, ŞOS. BUCUREŞTI- TÂRGOVIŞTE NR.22 T, A 14, SECTOR 1, BUCUREȘTI, B, RO; DOICIN CRISTIAN VASILE, STR.MÄRGEANULUI, NR.38, BL.M 101, SC.1., ET.3, AP.12, SECTOR 5, BUCUREŞTI, B, RO; • ULMEANU MIHAELA ELENA, BD. 1 MAI NR. 41, BL. C16, SC. A, ET. 4, AP. 15, SECTOR 6, BUCUREŞTI, B, RO; COSTOIU MIHNEA COSMIN, STR. LONDRA NR.18, ET.4, AP.24, SECTOR 1, BUCUREŞTI, B, RO; CAVALU SIMONA, STR.CLOŞCA 61, ORADEA, BH, RO, • MURZAC ROMAN, STR. VÂLSĂNEȘTI NR.1, BL.P+4, SC.1, AP.49, SECTOR 3, BUCUREŞTI, B, RO; DOICIN IRINA ELENA, STR.MĂRGEANULUI, NR.38, BL.M101. SC.1, ET.3, AP.12, SECTOR 5, BUCUREŞTI, B, RO; SĂCELEANU MIRCEA VICENŢIU, STR.HERMANN OBERTH, NR.1 A, SC.C, ET.1, AP.33, SIBIU, SB, RO; MATEŞ ILEANA MARIANA, STR. GLADIOLELOR NR. 9, BL. 2, ET. 5, AP. 26, SAT ROŞU, COMUNA CHIAJNA, IF, RO

(56) Documente din stadiul tehnicii: US 9549819 B1; CN 105797208 A; CN 203662943 U

(54) IMPLANT CRANIAN CU STRUCTURI DE OSTEOINTEGRARE ŞI ACOPERIRI FUNCŢIONALE

Examinator: ing. NIŢĂ DIANA

(12)

 Invenţia se referă la o structură, suprafaţă şi metodă de fixare a unui implant de tip plasă, executabil din Ti sau aliaje de titan biocompatibile, având acoperiri funcţionale, pe
 bază de nanoparticule de seleniu şi/sau hidroxiapatită, cu rol de osteointegrare, utilizat pentru cranioplastii şi reconfigurări ale marilor defecte craniene generate de accidente,
 anomalii congenitale, intervenţii chirurgicale datorate extracţiilor de tumori, sau a altor afecţiuni craniene.

 Sunt cunoscute modele de implanturi aloplastice executate din biomateriale metalice, precum oţelurile inoxidabile austenitice, aliaje cobalt-crom, tantal, titan şi aliaje de titan.
 Implanturile executate din titan şi aliaje de titan sunt utilizate în cranioplastie deoarece au ca avantaje faptul că sunt rezistente la coroziune în corpul uman, uşoare în greutate, au o bună rezistenţă mecanică, modul de elasticitate apropiat de al ţesuturilor dure umane, sunt relativ

uşor de modelat, nonalergice, radiolucente şi biocompatibile. Dezavantajele implantelor din
 titan pentru cranioplastie sunt reprezentate de sistemul de fixare cu şuruburi din titan,
 precum şi absenţa osteointegrării, din cauza caracterului inert al titanului şi aliajelor sale la
 contactul cu ţesuturile dure umane.

Pentru a preveni devitalizări sau infecții ale implanturilor folosite pentru înlocuirea
lipsei de ţesut osos de la nivelul neurocraniului, din diverse cauze, precum traumatismele craniocerebrale cu fracturi cominutive, traumatismele craniocerebrale severe cu efectuare
de volete decompresive, sau lipsa de ţesut osos în urma voletelor pentru abordul tumorilor cerebrale cu infiltrarea ţesutului osos supradiacent, este de regulă acceptat ca acestea să
fie efectuate după o perioadă de 3...6 luni de la producerea defectului osos sau, în cazul unei zone infectate, în jurul perioadei de 12 luni de la producerea defectului osos.

Defectele craniene determină atât modificări estetice, cât şi modificări funcționale, putând apărea simptome precum cefaleea, ameţeli, iritabilitate, intoleranţă la zgomot sau vibraţii etc. Scopul principal al intervenţiilor chirurgicale de cranioplastie este repararea estetică, îmbunătăţirea stării neurologice şi protecţia parenchimului cerebral. Majoritatea implantelor şi sistemelor de reconstrucţie craniană necesită ajustarea intraoperatorie, pentru a permite o potrivire rezonabilă a implantelor, raportată la defectul osos, de multe ori rezultând imperfecţiuni, în situaţia absenţei unui volet osos care să fi fost prezervat, refacerea calvariei se va face cu materiale aloplastice de tipul unor plăci şi structuri confecționate din biomateriale metalice, diverse biomateriale polimerice de tipul cimenturilor, care au proprietăți de rezistență apropiate de cele ale calvariei umane.

Se mai cunoaște un dispozitiv chirurgical pentru implant cranian (US 9549819 B1),
 realizat sub formă de rețea configurată să se adapteze geometriei pacientului, care include
 un corp de rețea flexibil, fiind prevăzută cu o multitudine de deschideri care se extind între
 o suprafaţă interioară şi o suprafaţă exterioară ale reţelei.

 Se mai cunoaşte un implant cranian sub formă de reţea metalică flexibilă (CN 105797208 A), care este prevăzută cu un înveliş degradabil, format pe baza unei soluţii
 bionice.

Dezavantajele soluțiilor menționate mai sus se referă în principal la faptul că nu există posibilitatea ca, odată cu acoperirea defectului osos, să poată fi favorizat un proces de formare a țesutului osos nou, și de osteointegrare la nivelul marginilor implantului de tip plasă de titan, și chiar pe toată suprafața acestuia.

Problema tehnică pe care o rezolvă invenţia constă în realizarea unui implant cranian
care să acopere defectul osos cranian, şi să asigure o închidere etanşă a acestuia, să fie
biocompatibil, să nu genereze artefacte la investigaţiile de tip Computer Tomograf şi
Rezonanţă Magnetică Nucleară, să fie rezistent la variatele solicitări biomecanice şi la unele
solicitări funcționale, să fie uşor de manevrat şi aplicat.

Implantul cranian cu structuri de osteointegrare și geometrie variabilă flexibilă, 1 conform invenției, rezolvă problema tehnică și înlătură dezavantajele menționate prin aceea că este alcătuit dintr-un strat fix de tip rețea, asamblat cu un strat mobil de tip rețea, juxtapus 3 alternativ, sub forma unei structuri împletite, cele două straturi fiind alcătuite din niște module de osteointegrare compuse dintr-o celulă bazală suprapusă succesiv în 4 straturi, la o distanță de minimum 0,2 mm unul față de altul, celulele bazale fiind asamblate nedemontabil, după o direcție diagonală S₁, prin niște punți rigide de legătură, și după o direcție diagonală opusă S₂, formând un unghi α cu S₁, prin niște punți flexibile de legătură care asigură un joc de minimum 0,5 mm pentru adaptarea personalizată a implantului.

Modulul de osteointegrare este alcătuit din patru celule bazale, și este definit în două forme constructive, structură geometrică tip pânză de păianjen, acoperită cu nanoparticule de Se. Structura geometrică a implantului este realizată pe baza modelării matematice și simulării cu produse software specializate în cranioplastie, ca, de exemplu, MIMICS. Acest lucru face ca plasa să se potrivească în proporție de 100% pe structura defectului, fără tensiuni mecanice, fapt ce conduce la satisfacția profesioniștilor intervenționiști, dar și a pacientului. Implantul cu o astfel de plasă, conform invenției, permite toate tipurile de examinări de natură radiologică, precum raze X, CT, RMN, dar și irigarea cu vase de sânge a zonei afectate, fapt ce permite recuperarea pacientului într-un timp record.

Avantajele implantului cranian cu structuri de osteointegrare și acoperiri funcționale,19conform invenției, constau în faptul că, utilizând mimetismul, celulele bazale prezintă o11structură geometrică tip pânză de păianjen, cu elemente geometrice caracterizate de21unghiuri ascuțite, care favorizează procesul de capilaritate pentru menținerea îndelungată21a substanțelor ce promovează osteointegrarea și, cel mai important, faptul că permite23refacerea calvariei umane datorită acoperirii implantului cu nanoparticule de Se. De25asemenea, sistemul de alternare a punților rigide cu cele flexibile permite adaptarea25implantului cranian cu structuri de osteointegrare la anatomia pacientului, păstrându-și27

Implantul cranian cu structuri de osteointegrare și acoperiri funcționale, conform invenției, este alcătuit din două straturi interconectate, stratul fix și stratul mobil, astfel încât se pot realiza translațiile pe direcțiile Ox și Oy, la menținerea pe poziție a stratului fix. Fiecare strat este alcătuit din modulul de osteointegrare, puntea rigidă de legătură și puntea flexibilă de legătură. Modulul de osteointegrare este alcătuit din patru celule bazale, și este definit în două forme constructive. 33

Prima formă constructivă a modulului de osteointegrare este alcătuită din celule bazale dispuse stratificat, și din două punți rigide dispuse simetric pe diagonala modulului de osteointegrare. Celulele bazale sunt conectate printr-o structură de rezistență. Aceeași structură de rezistență conectează toate cele patru celule bazale, pe toată înălțimea modulului de osteointegrare. Puntea rigidă este alcătuită din două unități de legătură și doi piloni de rezistență, cu contur semicircular. Pilonul de rezistență este dispus simetric pe diagonala modulului, pe toată înălțimea modulului de osteointegrare, conectând toate cele patru celule bazale. Unitățile de legătură, care împreună formează puntea rigidă, sunt dispuse alternativ pe primul și pe cel de-al treilea strat de celulele bazale din componența modulului de osteointegrare.

Cea de-a doua formă constructivă a modulului de osteointegrare este alcătuită din celulele bazale dispuse stratificat, și două punți flexibile de legătură dispuse simetric pe diagonala opusă celei care conține punțile rigide ale primei forme constructive. Cele două forme constructive ale modulului de osteointegrare au dimensiuni de gabarit similare. 47

3

Celulele bazale sunt conectate prin structura de rezistență prevăzută pe toată înălțimea 1 modulului de osteointegrare. Puntea flexibilă de legătură este alcătuită din două unități de legătură conectate la unitățile bazale din construcția modulului. Prima unitate de legătură 3 este conectată cu celula bazală dispusă pe cel de-al doilea strat, iar cea de-a doua unitate cu celula bazală dispusă pe cel de-al patrulea strat, alternativ față de unitățile de legătură din 5 componența punții rigide de legătură. Cele două forme constructive ale modulului de osteointegrare sunt dispuse alternativ, astfel încât toate punțile rigide de legătură se aliniază 7 pe direcția S_1 , iar punțile flexibile de legătură se aliniază pe direcția S_2 . Cele două direcții se 9 intersectează pe axa longitudinală a implantului, formând unghiul a. Invenția este prezentată pe larg în continuare, printr-un exemplu de realizare a 11 acesteia, în legătură cu fig. 1...16 anexate, ce reprezintă: - fig. 1, straturile implantului cranian asamblate interconectat, conform inventiei; 13 - fig. 2, dispunerea celulelor modulare din componența straturilor asamblate ale implantului cranian, conform invenției; - fig. 3, elementele componente ale implantului cranian prezentate în vedere 15 izometrică, conform invenției; 17 - fig. 4, elementele componente ale unui modul de osteointegrare - variantă constructivă 1, conform invenției; - fig. 5, elementele componente ale unui modul de osteointegrare - variantă 19 constructivă 2, conform invenției; - fig. 6, reacțiile hidrotermale cu sarea NaHSeO₃ și reducători din categoria glucidelor: 21 a) amidon; b) lactoză; c) galactoză; d) fructoză) în rapoartele 1:4 (selenit/amidon), 1:6 23 (selenit/lactoză) și 1:12 (selenit/fructoză și selenit/galactoză), conform invenției; - fig. 7, conversia completă a moleculelor precursorului în nanoparticule de seleniu, 25 asigurată de agentul reducător (în toate cele 4 cazuri - amidon, lactoză, fructoză și, respectiv, galactoză), conform invenției; 27 - fig. 8, formarea nanoparticulelor, confirmată prin analiza DLS utilizând amidonul ca agent reducător, maximul distribuției observat pentru dimensiunea de 50 nm, potențialul Zeta cu valoarea maximă -19 mV, conform invenției; 29 - fig. 9, formarea nanoparticulelor confirmată prin analiza DLS utilizând lactoza ca agent reducător, maximul distribuției observat pentru dimensiunea de 25 nm, iar potențialul 31 Zeta cu valoarea maximă -38,2 mV, conform invenției; - fig. 10, formarea nanoparticulelor confirmată prin analiza DLS utilizând fructoza ca 33 agent reducător, și observarea a două specii: prima având maximul distribuției 55 nm, iar cea 35 de-a doua 350 nm (preponderentă). Potențialul Zeta a înregistrat valoarea maximă -28 mV, conform invenției; distribuția dimensiunilor (a) și potențialul Zeta (b) al nanoparticulelor de 37 Se obținute utilizând fructoza ca agent reducător, conform invenției; - fig. 11, formarea nanoparticulelor confirmată prin analiza DLS, utilizând galactoza ca agent reducător, maximul distribuției observat pentru dimensiunea de 45 nm, iar 39 potențialul Zeta cu valoarea maximă -30 mV; distribuția dimensiunilor (a) și potențialul Zeta 41 (b) al nanoparticulelor de seleniu obținute utilizând galactoza ca agent reducător, conform invenției; - fig. 12, 13, 14 și 15, investigarea morfologiei nanoparticulelor de Se prin 43 microscopie electronică TEM/EDAX, în toate cele patru cazuri - amidon, lactoză, fructoză și, respectiv, galactoză, conform inventiei; 45 - fig. 16, caracterizarea structurală a pulberii de seleniu obținută utilizând lactoza ca 47 agent reducător; a) spectrul ATR FTIR; b) spectrul XRD, conform invenției.

Implantul cranian cu structuri de osteointegrare este alcătuit din două straturi1interconectate, conform fig. 1. Stratul fix 1 este asamblat cu stratul mobil 2 astfel încât se pot1realiza translațiile pe direcțiile Ox și Oy, la menținerea pe poziție a stratului 1. Conform fig. 2,3reprezentând vederea din plan orizontal, celulele din componența celor două straturi sunt3dispuse pe două direcții a căror intersecție, în orice punct, formează unghiul α, cu valori între520° și 35°. Distanța între cele două straturi pe axa Ox este între 2 mm și 3 mm, iar pe axa Oy7

Implantul cranian cu structuri de osteointegrare, conform fig. 3, este alcătuit din modulul de osteointegrare 3, puntea rigidă de legătură 4 și puntea flexibilă de legătură 5. 9 Modulul de osteointegrare 3 este alcătuit din patru celule bazale 6, și este definit în două forme constructive. 11

Pe înălțime, modulul de osteointegrare **3** are dimensiunile cuprinse între 1 mm și 2 mm, lățimea acestuia fiind cuprinsă între 2,5 mm și 3,5 mm, iar lungimea între 4 mm și 5 mm. Celulele bazale **6** au aceleași valori pentru lungime și lățime precum modulul de osteointegrare **3**, iar grosimea stratului este cuprinsă între 0,1 mm și 0, 2 mm.

Prima formă constructivă a modulului de osteointegrare **3**, conform fig. 4, este alcătuită din celulele bazale **6** dispuse stratificat, la o distanță de 0,1...0,2 mm, și două punți rigide **4** dispuse simetric pe diagonala modulului de osteointegrare **3**. Celulele bazale **6** sunt conectate printr-o structură de rezistență care se poate observa în secțiunea **B-B** din fig. 4. Aceeași structură de rezistență conectează toate cele patru celule bazale **6**, pe toată înălțimea modulului de osteointegrare **3**. Puntea rigidă **4**, conform fig. 4, este alcătuită din două unități de legătură **7** și doi piloni de rezistență **8**, cu contur semicircular. Unitățile de legătură **7** au o grosime a stratului între 0,1 mm și 0,2 mm, o lungime între 3,2 mm și 3,8 mm, și o lățime 0,8 mm și 1,2 mm.

Pilonul de rezistență 8, conform vederii izometrice din fig. 4, este dispus simetric pe diagonala modulului 3, pe toată înălțimea modulului de osteointegrare 3, conectând toate cele patru celule bazale 6. Unitățile de legătură 7, care împreună formează puntea rigidă 4, sunt dispuse alternativ pe primul și pe cel de-al treilea strat de celulele bazale 6 din componența modulului de osteointegrare 3, la o distanță de 0,1...0,2 mm între ele. 29

Cea de-a doua formă constructivă a modulului de osteointegrare 3, conform fig. 5, este alcătuită din celulele bazale 6 dispuse stratificat, și două punți flexibile de legătură 5, 31 dispuse simetric pe diagonala opusă celei care conține punțile rigide 4 ale primei forme constructive. Cele două forme constructive ale modulului de osteointegrare 3 au dimensiuni 33 de gabarit similare. Celulele bazale 6 sunt conectate prin structura de rezistentă prezentată în secțiunea B-B din fig. 5, prevăzută pe toată înălțimea modulului de osteointegrare 3. 35 Puntea flexibilă de legătură 5, conform fig. 5, este alcătuită din două unități de legătură 7 conectate la unitățile bazale 6 din construcția modulului 3. Prima unitate de legătură 7 este 37 conectată cu celula bazală 6 dispusă pe cel de-al doilea strat, iar cea de-a doua unitate, cu celula bazală dispusă pe cel de-al patrulea strat, alternativ față de unitățile de legătură din 39 componența punții rigide de legătură 4. Distanța dintre două unități de legătură este între 0,1...0,2 mm. 41

Cele două forme constructive ale modulului de osteointegrare sunt dispuse alternativ, astfel încât toate punțile rigide de legătură **4** se aliniază pe direcția S_1 , iar punțile flexibile de legătură **5** se aliniază pe direcția S_2 (fig. 2). Cele două direcții se intersectează pe axa longitudinală a implantului, formând unghiul α .

Cu excepția suprafeței superioare **9** și a suprafeței inferioare **10**, toate elementele constructive ale implantului au o microstructură poroasă ce favorizează absorbția 47 substanțelor de osteointegrare, și promovează regenerarea țesutului osos.

5

1 Implantul cranian cu structura menționată mai sus este introdus în recipientul cu o soluție pentru producerea nanoparticulelor de seleniu prin reacție chimică hidrotermală,

realizată conform indicaţiilor ulterior prezentate, şi expuse apoi unor reacţii chimice *in situ*,
 în autoclavă, la 120°C, timp de 10 min. Ulterior este extras din mediul de reacţie, spălat cu
 apă deionizată, supus unui tratament cu ultrasunete timp de 5 min şi uscat.

Pentru producerea nanoparticulelor de seleniu prin reacție chimică hidrotermală, ca
 precursor se utilizează sarea NaHSeO₃ (sodium hidrogen selenit), iar ca reducători se utilizează molecule din categoria glucidelor: amidon (polizaharid), lactoză (dizaharid),
 galactoză și fructoză (monozaharide). Pentru optimizarea reacției, s-au testat diferite

rapoarte NaHSeO₃/glucid, și anume 1:1; 1:6; 1:8; 1:12 și 1:16, iar în final a fost ales raportul optim corespunzător unui randament maxim de reacție astfel: 1:4 (w/w) pentru amidon, 1:6

pentru lactoză și 1:12 (w/w) pentru galactoză și fructoză. Reactanții se mixează cu un agitator magnetic, după care sunt introdusi într-o autoclavă vertical, timp de 5 min la tem-

peratura de 120°C, rezultând în final seleniului nanocoloidal, având o culoare roșie (fig. 6).

După răcire, fiecare sol coloidal rezultat din reacțiile descrise mai sus este centrifugat la 6000 rpm timp de 10 min. Supernatantul este înlăturat, iar precipitatul de culoare roşie este
 spălat cu apă distilată, apoi din nou centrifugat, filtrat şi uscat la rece.

Reacțiile hidrotermale: s-a utilizat sarea NaHSeO₃ și reducători din categoria
glucidelor (amidon, lactoză, fructoză și, respectiv, galactoză) în rapoartele 1:4 (selenit/amidon), 1:6 (selenit/lactoză) și 1:12 (selenit/fructoză și selenit/galactoză). Fiecare
reacție a fost repetată de trei ori. După intervalul de timp menționat, piesele se extrag din mediul de reacție, se spală cu apa deionizată, apoi sunt supuse unui tratament cu ultrasunete timp de 5 min.

Formarea nanoparticulelor a fost confirmată prin analiza DLS (Dynamic Light Scattering) astfel:

utilizând amidonul ca agent reducător, maximul distribuţiei s-a observat pentru
 dimensiunea de 50 nm, iar potenţialul Zeta a înregistrat valoarea maximă -19 mV (fig. 8);

utilizând lactoza ca agent reducător, maximul distribuţiei s-a observat pentru
 dimensiunea de 25 nm, iar potenţialul Zeta a înregistrat valoarea maximă -38,2 mV (fig. 9);

utilizând fructoza ca agent reducător, s-au observat două specii: prima având
 maximul distribuţiei 55 nm, iar cea de-a doua 350 nm (preponderentă). Potenţialul Zeta a
 înregistrat valoarea maximă -28 mV (fig. 10);

 - utilizând galactoza ca agent reducător, maximul distribuţiei s-a observat pentru dimensiunea de 45 nm, iar potenţialul Zeta a înregistrat valoarea maximă -30 mV (fig. 11).

În toate cele patru situații distribuția dimensiunilor prezintă o curbă de tip Gaussian.
 Valoarea negativă a potențialului Zeta indică o stabilitate a nanoparticulelor, fără tendință de
 agregare în soluție, chiar şi după un timp îndelungat de păstrare (30 zile).

Cu excepția fructozei, toate glucidele utilizate ca reducători au contribuit la formarea unor nanoparticule sferice, uniforme și stabile. Fructoza a contribuit la formarea a două specii: nanoparticule de tip "nano-wires" cu diametrul de aproximativ 40...50 nm, care coexistă alături de particule cu dimensiuni mai mari (sute de nanometri), sferice, uniforme. Datele obținute prin microscopie electronică TEM au fost în concordanță cu cele obținute prin

- 43 DLS. Investigarea morfologiei nanoparticulelor de Seleniu prin microscopie electronică TEM/EDAX este prezentată în fig. 12, 13, 14 şi 15.
- După filtrare, spălare şi uscare la rece, pulberile obţinute au fost investigate prin spectrofotometrie FTIR şi XRD. Atât spectrele FTIR, cât şi XRD prezintă aspecte
 asemănătoare în toate cele patru cazuri. De aceea vom exemplifica doar pentru pulberile de seleniu obţinute cu ajutorul lactozei, în calitate de reducător.

În fig. 16(a) se remarcă banda de absorbție de intensitate medie, situată la 465 cm⁻¹ 1 si un peak intens la 668 cm⁻¹, ambele fiind caracteristice vibratiei de îndoire a legăturilor Se-O. Peakul ascuțit și intens situat la 1051 cm⁻¹ se datorează vibrației de întindere a 3 legăturilor Se-O [Chen Y., 2006; Refat M.S., 2016]. Din acest punct de vedere rezultatele sunt similare și în concordantă cu cele prezentate anterior în literatură, și anume, sinteza 5 nanoparticulelor cu ajutorul unor biomolecule din categoria aminoacizilor, demonstrând faptul că amprenta în spectrul FTIR este aproape identică celei a nanoparticulelor de seleniu 7 comerciale [KANNAN S., 2014]. Deci formarea diferitelor tipuri de nanostructuri (sferice, fibre, bastoane etc.) depinde în special de natura moleculei reducătoare și a stabilizatorului. 9 În acest caz, moleculele de glucid au îndeplinit un dublu rol, atât de stabilizator, cât și de reducător. 11

Spectrul XRD prezintă un peak larg, dar intens în jurul valorii 20 = 23° (fig. 16 b), ceea ce sugerează faptul că pulberea de seleniu nu are o structură cristalină. Această formă este avantajoasă, ținând cont că studiile anterioare au demonstrat faptul că formele de seleniu amorfe sau cu cristalinitate redusă prezintă o solubilitate mai bună, deci o biodisponibilitate superioară, comparativ cu formele cristaline.

Tehnica de fabricare este următoarea: implantul cranian cu structuri de 17 osteointegrare se obține utilizând tehnologii de fabricație aditivă, cu aplicabilitate în domeniul de micro-nano 3D printing. Se utilizează pulberi metalice biocompatibile, de tipul aliajelor de 19 titan. Implantul se fabrică dintr-o bucată, în formă deja asamblată. Postprocesarea primară implică desprinderea de pe masa piesei și debavurarea structurilor suport. Suprafețele 21 superioară **9** și inferioară **10** ale fiecărui modul de osteointegrare se postprocesează cu prelucrări de superfinisare, și se curăță prin decapare și în baie de ultrasunete. Ulterior, se 23 impregnează cu nanoparticule de Se, ce accelerează procesul de regenerare a țesutului osos, îmbunătățind gradul de osteointegrare al implantului cu structurile anatomice osoase 25 înconjurătoare.

Modelul tridimensional digital al implantului cranian a fost obtinut prin proiectare 27 asistată pe calculator, utilizând aplicația software specializată Autodesk Inventor Professional 2016. Designul endoprotezei a fost validat cu ajutorul tehnicilor specifice de 29 modelare și simulare cu element finit FEA, prin varierea parametrilor caracteristici ai acestuia. Procesul de validare pornește de la definirea materialului din care se va fabrica 31 implantul, și anume, aliajul de titan Ti-6AI-4V, cu următoarele caracteristici de material utilizate la analiza FEA: rezistența la rupere - 827,3708 MPa și modulul de elasticitate -33 104800,31 MPa. La rularea analizelor FEA s-a utilizat o retea standard cu patru puncte lacobiene, 3,73 mm dimensiunea elementelor, și o toleranță de 0,18 mm. S-au variat 35 următorii parametri caracteristici: numărul de module de osteointegrare (20, 30 și 50); înălțimea modulului de osteointegrare (1 mm, 1,5 mm și 2 mm); distanța dintre straturi pe axa 37 Ox (2 mm, 2,5 mm şi 3 mm); distanţa dintre straturi pe axa Oy (0,5 mm, 0,85 mm şi 1,25 mm); unghiul α (20°, 30° şi 35°). 39

Logica realizării acestui implant cranian este că, prin structura sa și prin suprafața modificată datorită acoperirilor funcționale, favorizează procesul de osteointegrare, care este, 41 *de facto*, cel mai important element.

1	Bibliografie
	1. Blake D.P., The use of synthetics în cranioplasty: A clinical review. Mii Med.
3	1994;159:466-9. [PubMed: 7984309].
	2. Kuttenberger J.J., Hardt N., Long-term results following reconstruction of
5	craniofacial defects with titanium micro-mesh systems. J Craniomaxillofac Surg.
	2001;29:75-81. [PubMed: 11465437]
7	3. I. Antoniac, Handbook of Bioceramics and Biocomposites, Springer International
	Publishing, New York (2016) 1275-1307.
9	4. M. Dumitru, D. Nica, A. Mohan, B. Feder, A.V. Ciurea, New concept in cranioplasty
	based on biomaterials performance în various clinical cases, Key Engineering Materials, 695
11	(2016) 185-188.
	5. A. Mohan, V. Saceleanu, D. Mohan, A. V. Ciurea, Value of Durai Patches in
13	Obliteration of Cranio-Ethmoidal Traumatic CSF Fistulas, Key Engineering Materials, 695
	(2016) 196-199.
15	6. C. Shuo-Tsung, C.Cheng-Jen, S. Weî-Chin, C.Lin-Wan, C.I-Hsuan, L. Muh-Shi,
	3-D titanium mesh reconstruction of defective skull after frontal craniectomy în traumatic
17	<i>brain injury</i> , Injury, 46(1) (2015) 80-85.
	7. M.A. Stoodley, J.R. Abbott, D.A. Simpson, Titanium cranioplasty using 3-D
19	computer modelling of skull defects, Journal of Clinical Neuroscience, 3(2) (1996) 149-155.
	8. M.F. Patel, J.D. Langdon, Titanium mesh (TiMesh) osteosynthesis: a fast and
21	adaptable method of semi-rigid fixation, British Journal of Oral and Maxillofacial Surgery,
	29(5) (1991) 316-324.
23	9. N. Rosen, B.R. Brady, T.J. Buonanno, E.S. Kistler, J.P. Hinshaw, S.Waldo et.al.,
	Potential hazards and artifacts of ferromagnetic and nonferromagnetic surgical devices în
25	nuclear magnetic resonance imaging, Radiology, 147 (1982) 139-148.
	10. Cavalu S., Prokisch J., Laslo V., Vicas S., Preparation, structural characterization
27	and release study of novei hybrid microspheres entrapping nanoselenium, produced by
	green synthesis, IET Nanobiotechnol., 2017,11, 4, pp. 426-432.
29	11. Shah, C.P., Dwivedi, C, Singh, K.K., Kumar, M., Bajaj, P.N., <i>Mat. Res. Bull.</i> , 45,
	2010, pp. 1213-1217.
31	12. Lin, Z. H., Wang, C. R., <i>Mater. Chem. Phys.</i> , 92, 2005, p. 591-94.
	13. Zhang, J., Taylor, E.W., Wan, X., Peng, D., Int. J. Nanomedicine, 7, 2012, pp.
33	815-825.
~ -	14. Chen, Y., Li, L, D' Ulivo, A., Belzile, N., <i>Anal. Chim. Acta.</i> , 577, 2006, p. 126-133.
35	15. Retat, M. S., Elsabawy, K. M., Bull. Mater. Sci., 34, 2011, p. 873.
~-	To. Kannan, S., Monanraj, K., Prabnu, K., Barathan, S., Sivakumar, G., Bull. Mater.
37	Sci., 37, nr. 7, 2014, pp. 1631-1635.
~~	17. Cavalu, S., Prokisch, J., Lasio, V., Vicas, S., <i>IET Nanobiotechnol.</i> , 11, nr. 4, 2017,
39	pp. 426-432.

Revendicări

1. Implant cranian cu structuri de osteointegrare și geometrie variabilă flexibilă,3caracterizat prin aceea că este alcătuit dintr-un strat fix (1) de tip rețea, asamblat cu un
strat mobil (2) de tip rețea, juxtapus alternativ, sub forma unei structuri împletite, cele două5straturi fiind alcătuite din niște module de osteointegrare (3) compuse dintr-o celulă bazală6(6) suprapusă succesiv în 4 straturi, la o distanță de minimum 0,2 mm unul față de altul,
rigide de legătură (4), și după o direcție diagonală opusă S₂, formând un unghi α cu S₁, prin
niște punți flexibile de legătură (5) care asigură un joc de minimum 0,5 mm pentru adaptarea
personalizată a implantului.11

2. Implant cranian cu structuri de osteointegrare, conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** modulele de osteointegrare (**3**) sunt dispuse pe linii și coloane într-o structură matriceală, în care direcția S_1 și direcția S_2 sunt determinate de centrele de masă ale cel puțin trei module de osteointegrare, modulele de capăt fiind poziționate în raport cu cel 15 central cu o linie la dreapta și cu o coloană mai sus, respectiv, cu o linie la stânga și cu o coloană mai jos pentru S_1 , și central cu o linie la dreapta și cu o coloană mai jos, respectiv, 17 cu o linie la stânga și cu o coloană mai sus pentru S_2 , cele două direcții intersectându-se pe axa longitudinală a implantului, sub unghiul α . 19

3. Implant cranian cu structuri de osteointegrare, conform revendicării 1, caracterizatprin aceea că geometria punții rigide de legătură, punții flexibile de legătură și a celulelor21bazale prezintă unghiuri ascuțite care favorizează reținerea unei substanțe active impregnate21la nivelul implantului, ca urmare a tensiunii superficiale a soluției.23

4. Implant cranian cu structuri de osteointegrare, conform revendicării 1, caracterizat
prin aceea că favorizează proliferarea celulelor osteoblaste prin imersia implantului într-un
mediu de reacție pe bază de precursor NaHSeO₃, și utilizând diferite molecule din categoria
glucidelor (amidon, lactoză, galactoză și fructoză) ca reducători.

1

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

(51) Int.CI. A61F 2/28 ^(2006.01)

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 9

Fig. 11

(51) Int.CI. A61F 2/28 ^(2006.01)

Fig. 12

Fig. 13

Fig. 14

(51) Int.CI. A61F 2/28 ^(2006.01)

Fig. 16

Editare și tehnoredactare computerizată - OSIM Tipărit la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sub comanda nr. 461/2019